

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.081/2022/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a felperesi képviselő ügyvéd (felperesi képviselő címe) által képviselt **Felperes1** (Cím1) **felperesnek** a alperesi képviselő ügyvéd (alperesi képviselő címe) által képviselt **Alperes1** (cím2 **alperes** ellen felmondási időre járó távolléti díj és végkielégítés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 27.M.70.222/2021/15. számú ítélete ellen az alperes által 16. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az állam javára – külön felhívásra – 129.648 (százhuszonkilencezer-hatszáznegyvennyolc) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Ítéleti tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint a felek 1998. január 1-jével létesítettek határozatlan idejű munkaviszonyt kereskedelmi ügyintézői munkakörre. Az alperes két tagja a felperes és felperes házastársa, aki utóbb az ügyvezetői tisztséget is ellátta. Házasságuk felbontása folyamatban van.

[2] Az alperes 2021. január 12. napján felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát 2021. április 12. napjával. A felmondás indokolása szerint a munkaviszony felmondására azon okból került sor, hogy az alperes működtetésében lévő vadászbolt

bezárásra került. A felmondásban az alperes rögzítette, hogy a 90 napos felmondási idő felére a munkavégzés alól a felperest felmenti, továbbá rögzítette azt is, hogy az alperes intézkedik aziránt, hogy az utolsó tényleges munkavégzési napon a felperes valamennyi járandósága kifizetésre kerüljön és kiadásra kerüljenek a munkaviszony megszűnéséhez kapcsolódó iratok, igazolások. Felhívta a felperest, hogy a felmondási idő alatt vegyen részt a vadászbolt teljes körű leltárának elkészítésében az árukészlet pontos felmérése céljából, továbbá bocsásson az alperes rendelkezésére minden olyan iratot, adatot, információt, amely elősegíti a munka mielőbbi elvégzését.

[3] Az alperes 2021. március 10. napján kelt levelében tájékoztatta a felperest, hogy a továbbiakban munkavégzés céljából munkahelyén megjelennie nem kell. Ezt azzal indokolta, hogy a felmondási idő alatt a felperes az általa kért feladatokat nem, vagy csak részben végezte el, nem működött közre a munkaköréhez kapcsolódó leltár elkészítésében, nem kívánta segíteni a felmondási idő alatt az alperes tevékenységét, nem adta át azokat az információkat, adatokat, amelyek szükségesek lettek volna a munkaköre megfelelő átadásához. Az alperes a kilépő igazolásokon a munkaviszony megszűnése napjaként 2021. március 10. napját, annak jogcímeiként az azonnali hatályú felmondást tüntette fel.

Kereset és ellenkérelem

[4] A felperes keresetében kérte az alperes kötelezését 525.600.- forint felmondási időre járó távolléti díj, 1.095.000.- forint végkielégítés és ezen összegek után járó késedelmi kamatok megfizetésére. Hivatkozásképpen előadta, hogy az alperes a felmondási időre járó távolléti díjat és a végkielégítést nem fizette meg. Az alperes a munkaviszonyát nem szüntette meg a felmondási idő alatt azonnali hatályú felmondással, az igazoló lapon feltüntetett ezen körülménynek ellentmond az alperes 2021. március 10. napján kelt levele is.

[5] Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Annak elismerése mellett, hogy a felperest megilleti a keresettel követelt felmondási időre járó távolléti díj és végkielégítés, beszámítással kívánt élni. Előadta, hogy a felperes nagyobb összegű kárt okozott az alperesnek, mint amekkora a kereseti követelése, így az alperes nem tartozik. A felperes, mint munkavállaló és korábbi vezető tisztségviselő nem tartotta be a rá vonatkozó szabályokat, tevőlegesen hozzájárult ahhoz, hogy az alperes tulajdonát képező árukészlet harmadik személyhez kerüljön ellentételezés nélkül. Ezen magatartása miatt több tízmillió forint összegű hiány és kár keletkezett.

[6] Az elsőfokú bíróság 2021. szeptember 27-én kelt és október 16-án jogerőre emelkedett 27.M.70.222/2021/5. számú végzésével az alperes beszámítást tartalmazó iratát visszautasította, ezt követően az alperes újabb beszámítást nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság döntése

[7] Az elsőfokú bíróság a kereset szerint 525.600.- forint felmondási időre járó távolléti díj és 1.095.000.- forint végkielégítés, valamint ezen összegek után járó késedelmi kamatok megfizetésére kötelezte az alperest. A határozat indokolása szerint az elsőfokú bíróság a peres felek nyilatkozatai és a becsatolt okiratok alapján megállapította, hogy az alperes a felperes munkaviszonyát felmondással szüntette meg, annak indokaként az alperes kizárólagos működtetésében lévő vadászbolt bezárására hivatkozott. Az alperes a perben maga sem hivatkozott arra, hogy a felmondási idő alatt azonnali hatállyal megszüntette volna a munkaviszonyt. Az alperes sem ellenkérelmében, sem további perfelvételi nyilatkozataiban nem vitatta azt, hogy a felperest megilleti a felmondási időre járó távolléti díj és a végkielégítés és a kereset összecsúszását sem vitatta. Kizárólag arra hivatkozott, hogy a felperes nagyobb kárt okozott, mint a kereseti követelés összege és erre tekintettel beszámítással élt. Miután azonban a beszámítást tartalmazó irat nem felelt meg a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezéseinek, azt az elsőfokú bíróság jogerősen visszautasította. Az alperes a visszautasító végzés jogerőre emelkedésétől számított 8 nap alatt – a visszautasító végzésben foglalt részletes tájékoztatás ellenére – nem terjesztett elő újra szabályszerűen beszámítást tartalmazó iratot, a per során végig arra hivatkozott, hogy folyamatban van a cég pénzügyi helyzetének teljes körű feltárása. Az alperes az első perfelvételi tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, az elsőfokú bíróság az igazolási kérelmének helyt adott, részletesen tájékoztatta az alperest a beszámítási kifogással kapcsolatos addigi eljárásról és arról, hogy miként tudja beszámítási kifogását újra előterjeszteni. Az alperes a folytatólagos perfelvételi tárgyaláson megjelent, beszámítási kifogást azonban nem terjesztett elő. A perfelvételi tárgyalás elhalasztását kérte arra hivatkozással, hogy az alperesnél történt károkozás feltárása jelenleg is folyamatban van, a mai napig nincsenek pontosan tisztában azzal, hogy milyen összegű hiány keletkezett a felperes tevékenysége folytán, ez hogyan, milyen módon és kinek felróhatóan keletkezett, melyre figyelemmel az alperes nem rendelkezik minden szükséges információval a kárigénye előterjesztéséhez. Kérte a perfelvételi tárgyalás elhalasztása mellett megfelelő határidő biztosítását annak érdekében, hogy beszámítását előterjeszthesse, egyidejűleg kérte az eljárás felfüggesztését.

[8] Az elsőfokú bíróság e körben utalt arra, hogy az alperes a perről a keresetlevél közlésekor, 2021. június 25. napján tudomást szerzett. Az alperes nyilatkozata szerint a felperes ügyvezetői tisztsége 2019. november 1-jével szűnt meg. Utána az alperes a felperest munkaviszonyban foglalkoztatta és az alperes nem indított pert aziránt, hogy a felperes az ügyvezetői kötelezettségeinek az átadás-átvétel körében hiánytalanul tegyen eleget. Az alperes nyilatkozata alapján megállapítható volt továbbá, hogy 2021. augusztus 24-én már rendelkezésre állt a pénztárgép és a valós készlet összevetésére vonatkozó kimutatás, amelyből állítása szerint 20 millió forint összegű készlethiány megállapítható. A bíróság erre tekintettel egyetértett a felperessel abban, hogy az alperesnek elegendő idő állt rendelkezésre arra, hogy legkésőbb a 2022. január 18-i tárgyaláson szabályszerűen és kellő részletességgel előterjessze a beszámítási kifogását. Hangsúlyozta, hogy a perfelvételi tárgyalás az alperes érdekében már egy ízben elhalasztásra került és a bíróság a tárgyalási jegyzőkönyvben részletes tájékoztatást adott a beszámítás előterjeszthetőségének jogszabályi lehetőségeiről, az alperes azonban beszámítást nem terjesztett elő. Mindezek alapján a Pp. 192. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt eset – a fél a perfelvételi nyilatkozatát a tárgyaláson önhibáján kívüli okból nem tudja teljes körűen megtenni – a bíróság megítélése szerint nem áll fenn, ezért nem

volt helye a perfelvételi tárgyalás ismételt elhalasztásának, mely sértette volna a perkoncentráció elvének érvényesülését is.

[9] Az elsőfokú bíróság szerint az eljárás felfüggesztésének azért nem volt helye, mert az alperesnek nem volt a perben beszámítással érvényesített igénye, melyről a bíróságnak érdemben döntenie kellett volna. A perbe vitt felperesi igény eldöntése pedig nem függött olyan kérdés előzetes elbírálásától, amelynek tárgyában az eljárás büntetőbíróság hatáskörébe tartozik.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[10] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést kérve elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára. Hivatkozásképpen előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Pp. 123. §-át. A felperes nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben elvárható, nem adta át munkakörét és az ügyvezetése alatt keletkezett könyvelési anyagot, információkat tart vissza a mai napig, nem számolt el a társaság pénzeszközeivel, tárgyi eszközeivel, árukészletével, szabotálta a leltár felvételét. Ezzel a felperes az alapvető magatartási követelményekkel ellentétes magatartást tanúsított. Az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozik arra, hogy a szándékos károkozással okozott kár megfizetésére más polgári peres eljárás is alkalmas, hiszen a felperes ez idő alatt a részére juttatott összeget felélheti, vagyonát elidegenítheti. Miután a kár nagyságának megállapítására külön eljárásban kerül sor és szükségzerű a felperessel kapcsolatban a büntetőeljárás, a bíróságnak a pert fel kellett volna függeszteni, de legalábbis harminc napos határidőt hagyni az alperes részére a büntetőeljárás megindítására. A felperes szándékos anyagi haszonszerzés céljából folytatott károkozásával kapcsolatos eljárás lefolytatása szükségképpen előfeltétele a jelen per objektív lezárásának.

[11] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az alperes által benyújtott bizonyítékokat figyelmen kívül hagyta, melynek eredményeképpen a tényállás nem került kellő mértékben tisztázásra. Az elsőfokú bíróság egyetlen, az alperes által benyújtott bizonyítékot, dokumentumot nem vizsgálta meg érdemben és azok kihagyását sem indokolta meg kellőképpen. A benyújtott iratokkal kapcsolatban legalábbis nyilatkoznia kellett volna a felperest. E körben hivatkozott több jogi személy irányába tett felperesi tartozáselismerő nyilatkozatra, a cégek által kiállított fizetési felszólításokra és számlára, a bizományosi értékesítésre átadott termékek listájára és az ajándékutalványokra. Fentiekre azért van szükség, hogy ezekkel a tételekkel kapcsolatosan meg lehessen állapítani a felperes felelősségét, az ezek által képviselt összeg „mintegy beszámításként” kezelhető, így a felperes fizetési igényével jogosan szembeállítható. Az alperes a felperes felróható magatartása eredményeként nem képes „teljes bizonyító erejű” beszámítási kifogást előterjeszteni, azonban a bíróság az alperes által szolgáltatott bizonyítékok vizsgálata során a bizonyítási eljárás lehetőségeivel élve megbizonyosodhatott volna az alperesi igény jogosságáról, sőt annak pontos nagysága is megállapítható lenne a bizonyítási eljárás során. Egyértelműen

megállapítható, hogy az alperes önhibáján kívül, a felperesnek felróható magatartása okán nem tudott korábban beszámítási kifogást előterjeszteni.

[12] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy az alperes azt állítja, hogy neki a felperes kárt okozott, ugyanakkor ezt a kárt nem tudja összezszerűsíteni, álláspontja szerint azért, mert az ehhez szükséges iratokat nem kapta meg a felperestől. A fellebbezés benyújtásakor a felperes ügyvezetői tisztsége közel két és fél éve megszűnt. Ez idő alatt az alperes elkészítette és benyújtotta az új ügyvezetővel a társaság 2019. és 2020. évi beszámolóját. Amennyiben az alperesnek valóban volna bármilyen jogszerű kártérítési igénye a felperessel szemben, akkor nyilvánvalóan az elmúlt két és fél év során megindította volna ezzel kapcsolatban a polgári peres vagy a büntetőeljárást. Nem volt akadálya annak, hogy az alperes beszámítási kifogását a Pp.-ben előírt módon előterjessze az elsőfokú eljárás során. A felperes szerint az elsőfokú bíróság jóindulatán múlott, hogy az alperes perfelvételi tárgyalás elmulasztása miatti igazolási kérelmének helyt adott. Az alperes perbeli magatartásából nyilvánvaló, hogy az alperes szándéka kizárólag a per indokolatlan elhúzódására irányult. Az alperesnek az elsőfokú bíróság még arra is lehetőséget biztosított, hogy a 2022. január 18. napján tartott perfelvételi tárgyaláson adja elő a Pp.-ben előírtak szerint a beszámítási kifogását, de az alperes erre sem volt képes. A nyomozati feladatok elvégzése a nyomozóhatóság feladata, az alapos gyanú is elegendő lett volna a büntetőeljárás megindításához. Az eljárás felfüggesztése akkor nem mellőzhető, ha annak hiányában a per jogerős érdemi befejezése valamelyik fél, vagy harmadik személy jogainak a végleges megszűnésével járhat, amely azonban utóbb már más eljárásban sem érvényesíthető. Az alperes által hivatkozott kártérítési igényt az alperes külön eljárásban továbbra is érvényesítheti a felperessel szemben, jogainak végleges megszűnésével nem járt az elsőfokú bíróság ítélete, az elsőfokú bíróság az igényt nem bírálta el. Ezért helyesen döntött az elsőfokú bíróság arról, hogy az eljárás felfüggesztésével kapcsolatos indítványnak nem ad helyt.

[13] Hangsúlyozta, hogy az alperes a Pp.-ben előírtaknak megfelelő beszámítási kifogást nem terjesztett elő joghatályosan, így az annak alátámasztására csatolt iratokat sem lehetett figyelembe venni bizonyítékként. Észrevételezte, hogy az alperes a felperes keresetének jogalapját és összezszerűségét sem az első-, sem a másodfokú eljárásban nem vitatta.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[14] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[15] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) és a 386. § (4) bekezdése szerint – helyes indokai alapján – hagyta helyben.

[16] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá: az alperes a perben két releváns nyilatkozatot tett. Az egyik az volt, hogy nem vitatja, hogy a felperesnek jár a követelt felmondási időre járó távolléti díj és végkielégítés, továbbá, hogy nem tud beszámítást előterjeszteni (27.M.70.222/2021/15. számú tárgyalási jegyzőkönyv). Mindezek alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy nincs olyan beszámítás, amelyről dönteni lehetne: az elsőfokú bíróság az alperes beszámítást tartalmazó iratát jogerősen visszautasította és az alperes az elsőfokú bíróság többszöri, részletes tájékoztatása és közrehatása ellenére a második perfelvételi tárgyaláson sem terjesztett elő beszámítást. E tekintetben az alperes lényegében állítási és bizonyítási szükséghelyzetre hivatkozott, ugyanakkor beszámítást tartalmazó irat hiányában nincs olyan ellenkövetelés, amelyről a bíróság rendelkezhetne. Az állítási és a bizonyítási szükséghelyzet szabályai a beszámítást tartalmazó iratra nem vonatkoznak, azok csak a perfelvételi, illetve a bizonyítási szakban alkalmazandók. Az alperes az elsőfokú eljárás során bizonyítékokat csatolt, melyeket joghatályosan előterjesztett beszámítás hiányában az elsőfokú bíróságnak nem volt módja elbírálni, az erre alapított fellebbezési érvelés megalapozatlan. A Pp. 276. § (1) bekezdése szerint a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. Miután az alperes a felperes keresetét elismerte, beszámítást tartalmazó iratot nem terjesztett elő, nem volt olyan, a per eldöntéséhez szükséges vitatott tény, amelyet meg kellett volna állapítani és amelynek érdekében bizonyítást kellett volna lefolytatni.

[17] Ugyancsak nem sérült a Pp. 123. §-a. A Pp. 123. § (1) bekezdése szerint, ha a per eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelynek tárgyában az eljárás büntetőbíróság vagy közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik, a bíróság az írásbeli ellenkérelem - vagy annak hiányában beszámítás - előterjesztését követően a peres eljárást

a) a közigazgatási hatósági eljárás jogerős vagy végleges befejezéséig,

b) a büntetőeljárás jogerős vagy végleges befejezéséig, valamint az ügyészség, nyomozó hatóság további jogorvoslással nem támadható eljárást megszüntető határozatának meghozataláig felfüggesztheti. Ha ez az eljárás még megindítva nincs, a bíróság az eljárás megindítására harmincnapos határidőt tűz. Ha a határidő eredménytelenül telik le, a peres eljárást folytatni kell.

[18] A Pp. 123.§ (1) bekezdése szerint a bíróságnak lehetősége és nem kötelezettsége az eljárás felfüggesztése, szabadon mérlegelheti annak indokoltságát. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az eljárás felfüggesztése beszámítást tartalmazó irat előterjesztésének hiányában eljárásjogi okokból is szükségtelen, a keresetet elismerő nyilatkozat és beszámítás hiányában nincs ugyanis olyan kérelem, ellenkövetelés az alperes oldalán, amely a felfüggesztést indokolta volna. A másodfokú bíróság szerint ezen túl a felperessel szemben érvényesíteni kívánt kártérítési igény egyébként sem olyan kérdés, amely tekintetében feltétlenül szükséges egy esetleges büntetőeljárás esetére az eljárás felfüggesztése, tekintettel arra, hogy a munkajogi kártérítési felelősséget az Mt. szabályozza és az alperes maga is hivatkozott a felperes vezetői, illetve megőrzési felelősségére. A Pp. 263. § (2) bekezdése szerint a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás - a 264. §-ban foglaltak kivételével - nem köti. A 264. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményeiről polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. Következtes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a célszerűség önmagában

nem alap a tárgyalás felfüggesztésére (BDT2001. 486.). Az alperes olyan konkrét tényeket nem jelölt meg, amely indokolta volna az eljárás felfüggesztését, nyilvánvalóan nem tekinthető ilyennek, hogy beszámítást tartalmazó iratot nem tud előterjeszteni.

[19] A bizonyítást és az eljárás felfüggesztését egyaránt a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett lehet elrendelni, beszámításra irányuló kérelem hiányában azonban ilyen releváns tények nem voltak.

[20] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Záró rész

[21] A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes felperes másodfokú perköltségének megfizetésére. A megállapított összeg a felperes költségfelszámításán és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1)-(2) bekezdésein alapul. A felperes megbízási szerződés alapján kérte a másodfokú perköltség megfizetését, 105.000.- forint másodfokú perköltséget számított fel. A felperes ugyan hivatkozott a másodfokú eljárásban megbízási szerződés kivonatra, de ilyet nem csatolt. Az elsőfokú eljárásban csatolt megbízási szerződésben 50.000 forint alapidj és tárgyalásonként 20.000 forint ügyvédi munkadíj került meghatározásra. A felszámított perköltséget a másodfokú bíróság mérsékelte figyelemmel a megbízási szerződésben foglaltakra, a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálására és az ügy egyszerű jogi megítélésére, melyre tekintettel 50.000 forint megbízási díjat talált arányban állónak a fellebbezési eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységgel.

[22] Az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére, melynek összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésén alapul.

[23] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 371. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2022. május 26.

dr. Vajas Sándor s.k.
dr. Kovács Edit s.k.
a tanács elnöke
bíró

dr. Kulisity Mária s.k.

előadó bíró